

L'art de vomitar la vida

L'escriptor noruec Karl Ove Knausgård explora l'amor i la paternitat en el segon volum d'un addictiu projecte autobiogràfic

Karl Ove Knausgård, dos ulls blaus i un cigarret. Foto: Maria Teresa Slanzi

Imagina't que no tens una vida de pel·lícula però que decideixes convertir-la en una novel·la (o, tant per tant, en mitja dotzena). Imagina't que, durant dos anys, et dediques a abocar per escrit tot allò que et passa, amb una exhaustivitat que pot semblar exagerada. Imagina't que vomites vint pàgines al dia, sense filtres i sense tenir en compte les conseqüències d'aquesta bulímia narrativa. Imagina't que el que pretenia ser un experiment literari esdevé un fenomen comercial i de crítica. Al teu país i a mig món.

Deixa d'imaginar. Això és el que ha viscut el noruec Karl Ove Knausgård (Oslo, 1968) des que, la tardor del 2009, va autoreceptar-se un projecte mastodòntic per afrontar la nàusea que, de cop, li provocava la ficció: faria un retrat minuciós, honest i autèntic del seu dia a dia. "Tot el que hi escrigui haurà de ser veritat en el sentit més banal de la paraula", es va dir. I es va posar a escopir veritats a la velocitat de la llum. Amb un estil asèptic i estranyament hipnòtic. Addictiu com el crack, segons l'escriptora britànica Zadie Smith.

A Noruega, els sis volums de *Min Kamp* (*La meua lluita*: un títol hitlerià i, doncs, provocador) es van publicar entre el 2009 i el 2011, un cada mig any, i se n'han venut prop de cinc-cents mil exemplars, un per cada deu noruecs. Més de 3.500 pàgines en total i uns quants efectes col·laterals, com una fama sobtada que va convertir l'escriptor en una estrella escandinava (fins al punt que si es tallava els cabells, la premsa ho publicava a portada), alguns parents enfadats (els familiars de la branca del seu pare no li adrecen la paraula arran del que va escriure en el primer llibre de la sèrie) i una exesposa convertida a desgrat seu en personatge literari i mediàtic. La seva dona actual, la també escriptora Linda Boström, va patir un xoc en llegir el segon dels llibres, però ho ha superat: la parella ha tingut fa pocs mesos una quarta criatura.

L'editorial Anagrama (<http://www.anagrama-ed.es/>) ja ha publicat en espanyol els dos primers volums d'aquesta autobiografia per entregues: *La muerte del padre* i *Un hombre enamorado*. La mort i l'amor. Més ben dit: la mort, l'amor i la infinitat de detalls quotidians, fins i tot insípid, que formen part de qualsevol existència humana. A *Un hombre enamorado* l'escriptor descriu el goig d'enamorar-se, així com les delícies i frustracions emocionals generades per la paternitat.

"No pensava que aquest projecte pogués interessar a ningú, però els llibres funcionen perquè s'hi fon la meua experiència amb la de cada lector", explica l'autor a Barcelona. Té un físic magnètic com la seva prosa. "La gent se m'acosta per comentar-me una frase d'un dels llibres i, a l'acte, es posa a parlar-me de la seva vida."

Li pregunto si no ha acabat avorrit de si mateix. "Una mica, sí. El procés d'escriure els sis llibres va ser esgotador. No sabia per què ho estava fent, però notava que ho havia de fer. Buidar-me era alliberador i destructiu alhora, em vaig deixar anar en una mena de suïcidi literari."

Karl Ove Knausgård va redactar els dos primers volums amb una llibertat absoluta. "Però quan vaig començar a escriure el tercer llibre es va publicar el primer, i llavors vaig ser conscient que la meua vida col·lisionava amb la d'altres persones. En els volums tercer, quart i cinquè vaig anar més en compte a l'hora de parlar dels altres, però en el sisè i últim vaig intentar recuperar l'honestat brutal dels dos primers llibres." Val a dir que tothom que hi surt esmentat ha tingut l'oportunitat de llegir els llibres i de censurar-ne escenes. "Sé que he ferit gent, però crec que no he ferit ningú mortalment. La meua sogra es va ofendre molt però ara mateix és a casa cuidant

els nostres fills: senyal que la sang no va arribar al riu."

L'autor diu que aquesta autobiografia titànica és "un projecte sobre la memòria", escrit a raig i sense haver pres notes de la realitat. No hi relata cada episodi tal com va succeir, sinó tal com ell el recorda.

El noruec va sospitar que potser després d'enllestir el sisè volum quedaria sec i no escriuria res més. No ha estat així. Al cap de mig any ja colpejava de nou les tecles. Però tanta sobredosi exhibicionista li ha deixat una seqüela: "Mai de la vida podré tornar a escriure sobre mi."

Karl Ove Knausgård, un home enamorat. Foto: Catorze